

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ पावनः नाशकः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नैलकंठीयेभारतभाष्ये एकसप्त

आजगाममहातेजानगरं नागसाङ्ख्यं ॥ तस्य सर्वे यथान्यायं पूजां चक्रुः कुरुद्वहाः ॥ ११ ॥ सहवृष्यं यथकव्याघ्रैरुपासां च क्रिरेतदा ॥ तत्र नानाविधाकाराः कथाः
समभिकीत्यैव ॥ १२ ॥ युधिष्ठिरो धर्मसुतो व्यासं वचनमब्रवीत् ॥ भवत्प्रसादाद्भगवन् यद्विदं रत्नमाहृतं ॥ १३ ॥ उपयोक्तुं तदिच्छामि वाजिमेधेमहाक्रतौ ॥ त
मनुज्ञातुमिच्छामि भवता मुनिसत्तम ॥ त्वदधीनावयं सर्वं कृष्णस्य च महात्मनः ॥ १४ ॥ व्यास उवाच ॥ अनुजानामि राजंस्त्वां क्रियतां यदनंतरं ॥ यजस्व
वाजिमेधेन विधिवद्दक्षिणावता ॥ १५ ॥ अश्वमेधो हिराजं द्रुपावनः सर्वपाप्मनां ॥ तेनेष्वात्वं विपाप्मा वै भविताना त्रशंशयः ॥ १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्यु
क्तः स तु धर्मात्मा कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ अश्वमेधस्य कौरव्यचकारा हरणे मतिं ॥ १७ ॥ समनुज्ञाप्य तत्सर्वं कृष्णद्वैपायनं नृपः ॥ वासुदेवमथाभ्येत्यवाग्मीवचनम
ब्रवीत् ॥ १८ ॥ देवकीसुप्रजादेवी त्वया पुरुषसत्तम ॥ यद्भूयां त्वां महाबाहो तत्कथास्त्वमिहाच्युत ॥ १९ ॥ त्वत्प्रभावाजितान्भोगानश्रीमयदुन्दन ॥ पराक्रमेण
बुद्ध्या च त्वयेयं निर्जिता मही ॥ २० ॥ दीक्षयस्व त्वमात्मानं त्वं हि नः परमो गुरुः ॥ त्वयीष्टवति दाशार्हं विपाप्मा भविता ह्यहं ॥ २१ ॥ त्वं हि यज्ञोक्षरः सर्वस्वं धर्म
स्वं प्रजापतिः ॥ त्वंगतिः सर्वभूतानामिति मे निश्चिता मतिः ॥ २२ ॥ वासुदेव उवाच ॥ त्वमेवैतन्महाबाहो वक्तुमर्हस्य रिंदम ॥ त्वंगतिः सर्वभूतानामिति मे नि
श्चिता मतिः ॥ २३ ॥ त्वं चाद्यकुरुवीराणां धर्मं ह विराजसे ॥ गुणीभूताः स्म ते राजंस्त्वं नो राजा गुरुर्मतः ॥ २४ ॥ यजस्व मदनुज्ञातः प्राप्य एष क्रतुस्त्वया ॥ युन
क्तो भवान्कार्ये यत्र वांछसि भारत ॥ २५ ॥ सत्यं ते प्रतिजानामि सर्वकर्त्तास्मि ते नघ ॥ भीमसेनार्जुनौ चैव तथा माद्रवती सुतौ ॥ इष्टवंतो भविष्यंति त्वयीष्टवति
पार्थिवे ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि कृष्णव्यासानुज्ञायां एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु कृष्णेन धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ व्यासमामंथ्य मेधावीत तो वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ यदा कालं भवान्वेत्ति ह्यमेधस्य तत्त्वतः ॥ दीक्षय
स्व तदामां त्वं त्वय्यायत्तो हि मे क्रतुः ॥ २ ॥ व्यास उवाच ॥ अहंपैत्रोथ कौंतेय याज्ञवल्क्यस्तथैव च ॥ विधानं यद्यथा कालं तत्कर्त्तारो न संशयः ॥ ३ ॥

तितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ एवमुक्त इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥